

Eräs kaksikymmenvuotismuisto.

(Muistelmia Bobi Sivénin viime helkistä.)

Bobi Sivén.

selviönä, että rauhansopimuksen perusteella oli nämä kunnat luovutettava ja suurimman osan asukkaista siirryttävä rauhansopimuksen perusteella Suomeen. Erikoisen kärsimätön ja levoton oli nimismies H. H. Sivén.

Nyt oli Höttösen hautajaispäivän aatto. Hautajaisiin oli saapunut vainajan omaisia aina Joensuusta saakka. Nimismies Sivén asui allekirjoittaneen talossa ollen sisareni Pelagia Maurasen ruokamiheänä. Päivällä kävi häntä tapaamassa rovasti Fiilin, jonka kanssa hän oli läheisessä ystävyys-suhteessa. Keskustelu heidän välillä kesti tällä kertaa aivan lyhyen ajan ja huomautti Fiilin poistuessaan allekirjoittaneelle Bobin olevan tavallista levottomamman. Arvelimme tämän johtuneen Paavo Höttösen kuolemasta. Päivällä kävimme kunnantöimistössä hoitelemassa juoksevia asioita ja niin valmistauduimme seuraavana päivänä tapahtuviin Höttösen hautajaisiin.

Illalla kun olimme kaikki syöneet iltaruuan isossa pirtissämme, rupesi Sivén loikomaan lavitsalle asettaen asiakirjalaukun viereensä lattialle. Silloin meni pikkutyttöläreni, Nastia, Bobin viereen kysyen: eikös Bobi-setä menekään vielä maate? Vastaus oli, ettei puhuteltu vielä mene ja hän nosti tyttönsä viereensä istumaan ja kehoitti Nastia laulamaan laulun: »Oli mulla aarre kallis». Sen tyttö tekikin ja kun Sivénin olemuksessa oli jotakin erikoista, kehoitti vaimoni häntä menemään levolle, johon kehoitukseen sisarenikin yhtyi, mutta hän vastasi, että hänen on vielä käytävä kunnantalolla. Laukun ollessa edelleen lattialla, läheslyin sitä aikoen nostaa sen penkille, mutta Bobipa tempasi sen sukkelaasti, nousi hermostuneena penkillä lähtien tuvasta kunnantaloa kohti. Emme osanneet avis-

taa, mitä oli tulossa. Maalamenon aikana paneuduimme kaikki sisällöolijat levolle.

En tarkoin muista tuntimäärää, kun kuulin makuuhuoneen takana koputuksen ja äänestä tunsin koputtajan olevan kunnantalon vahtimestari Kateriina Simanaisen, joka säikähtyneellä ja vapisevalla äänellä koetti selittää minulle, että minun olisi mentävä kunnantalolle, jossa Sivén oli revolverilaukauksella lopettanut päivänsä. Kiireesti pukeuduin ja juoksujalkaa menin paikalle. Siellä oli komennuskunnan päällikkö, luutnantti Hurme ja muutamia sotamiehiä. Vainajan ruumis oli asetettu paareille. Koetin saada hätäantyneellä vahtimestarilla ja lähelti Ivan Netsäiseltä selitystä, miten kaikki oli tapahtunut ja nämä selittivät: Heli kun nimismies oli tullut illalla kunnantuvalle, oli hän käskenyt Kateriinan panna salin uuniin puuta palamaan selittäen, että hän mielellään katselisi uunin lämpenemistä, mikä on hänestä nautintoa kirjoitustöiden keskellä. Tuli sytetyttiinkin ja niin jäi nimismies yksin huoneeseen. Vähän ajan perästä kuitenkin kuulivat molemmat laukauksen huoneesta ja he kiirehtivät sisälle katsomaan, mitä oli tapahtunut. Sisällä tulluaan he havaitsivat pitkän istuntopöydän siirretyksi lähelle uunia ja nojanojatuoliin oli istualleen luhistunut Sivén. Viereisessä huoneessa asui komennuskunnan päällikkö luutn. Hurme, joka myös oli kuullut laukauksen ja kiirehtinyt saliin ottamaan selkoa tapahtumasta. Siihen oli sitten tullut muutamia sotamiehiä, konstaapeli Huhtala sekä kunnankirjuri F. Hippinen. Minä kehoitin kahta viimeksimainittua menemään rovasti Fiilinille ilmoittamaan tapahtumasta neuvoen samalla konstaapeli Huhtalan menettelemään varovaisesti, ettei rovastin perhe häiriinny myöhäisen ajan takia. Helken kuluttua rovasti saapuikin tapahtumapaikalle. Neuvotelimme keskenämme, mitä kaikkea nyt olisi tehtävä, mutta luutnantti Hurme lupasi järjestää kaikki tätä koskevat asiat sekä ottaa huostaansa vainajan jättämät kirjeet. Kun ruumis oli jähtynyt ja siirretty sotilassuojiin, lähdimme mekin Fiilinin keralla suuren liikituksen ja masennuksen painamina koleihimme. Kolona selostin vaimolleni ja sisarelleni tapahtuman, mutta lapsilla koelimme tapahtumaa salata. Heidän tiedusteluunsa, missä nyt Bobi on, sanoimme hänen matkustaneen Suomeen.

Bobi Sivén jätti Repolan asukkaisiin erittäin hyvän muiston ilsestään. Tätä todistaa sekin, että moni asukkaista hankki itselleen hänen kuvansa.

Lieksassa 1/III 1941.

F. V. N.

Lehtemme tilaajille!

Niitä arv. lehtemme tilaajia, jotka eivät vielä ole tilausmaksuaan tältä vuodelta suorittaneet, pyydämme sen tekemään maksamalla tilausmaksun joko asiantiehillemme tai paikkakunnan postitoimistoon Karjalan Sivistysseuran postisiirtotilille n:o 6171. Myöhemmin peritään tilausmaksut postiennakolla.